

Zlata Gersdorfová, Počátky hradu v Českém Krumlově – hrad jako symbol moci a výraz kulturního transferu, České Budějovice 2010, 108 s., bakalářská práce Historického ústavu Filozofické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích

Posudek oponenta bakalářské práce

Navzdory svému oboru studia, kterým je historie, si autorka zvolila jako téma své bakalářské práce počátky hradu v Českém Krumlově, jež představuje výsostně mezioborovou záležitost s důrazem na poznatky archeologických výzkumů. Pojetím práce, způsobem kladení otázek a zvláště neustálým prolínáním řady vědní přístupů potvrdila, že takové metodické uchopení na první pohled známého tématu je autorce vlastní. Ocenit musím především hluboký záběh odborné literatury (včetně závažných zahraničních prací), práci s latinskými a německými prameny i dobrou orientaci v tak nezáživném čtení, které představují texty stavebně historických průzkumů a restaurátorských zpráv.

Přestože většina kapitol předložené práce vykazuje kompilativní charakter, nespokojila se autorka pouze s uváděním názorů odborné literatury na počátky českokrumlovského hradu, ale podrobila dosavadní stanoviska kritice právě pohledem různých vědních oborů, zvláště poznatků archeologie a kritického přístupu k vypovídací hodnotě písemných svědectví. Těmito vlastními interpretacemi nepochybně nemalou měrou přispěla k probíhajícím diskusím o počátcích hradu v Českém Krumlově. Ačkoliv usilovala o upřesnění časového vymezení vzniku hradu a jeho přesnější lokalizaci, považuji za nejcennější část spisu ty kapitoly, v nichž zpravidla nepřímou odhalila možné interpretační souvislosti kulturního transferu – symbolický význam hradu, kulturní podněty z česko-rakousko-bavorského pomezí, kde Vítkovce spojovala příbuzenská pouta s místními urozenými rody. Naznačené příbuzenství Vítkovců a jeho předpokládaný kulturní rozměr jistě budou tvořit část rozpravy při obhajobě práce.

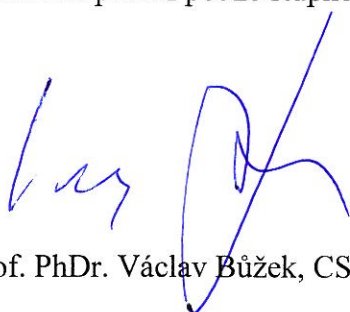
Dobře promyšlené kompozici bakalářské práce odpovídá schopnost autorky pracovat s detailem, kombinovat výpovědi různých typů pramenů, zaujmout kritické stanovisko, opatrně se pokusit o předestření vlastního stanoviska. Vlastní text práce je však velice hutný, ba místy vzhledem k přemíře faktografie nepřehledný; část argumentace obsažená ve výkladu jednotlivých kapitol by patřila spíše do poznámkového aparátu, který má nejen odkazovací, ale rovněž vysvětlovací funkci.

Přestože Zlata Gersdorfová nemá větší problémy s vyjadřováním svých myšlenek, neboť píše věcně, s pokorou, srozumitelně, leckde však příliš archaicky, občas opouští hranice

odborného výkladu a nechává své myšlenky unášet v odlehčeném literárním stylu. Citelný nedostatek posuzované práce představují desítky pravopisných chyb, a to nejen ve shodě podmětu s přísudkem, psaní přímé řeči a vztažných zájmen (např. s. 30, 39, 49, 51, 63), ale zvláště v chybějící nebo přebývající interpunkci (s. 7, 9-11, 13-15, 17, 21-22, 24-27, 29, 35-36, 40, 44-45, 48, 51, 53-58, 60-62, 66, 72-73, 79 apod.). Více pozornosti by vyžadovalo důsledné uplatňování zkrácených citací.

Po odborné stránce předložila Zlata Gersdorfová dobře promyšlený, koncepčně uchopený a interpretačně bohatý bakalářský spis, v němž prokázala své dovednosti kritické práce s literaturou i prameny a schopnost interdisciplinárního přístupu k nesnadnému tématu ze středověkých dějin. Odbornou úroveň práce bohužel podstatně snižuje nepřehlédnutelné množství pravopisných chyb, proto sice s potěšením doporučuji bakalářskou práci Zlaty Gersdorfové k obhajobě, ale nemohu ji bohužel klasifikovat lépe než pouze stupněm **velmi dobře**.

České Budějovice 11.06. 2010

prof. PhDr. Václav Bůžek, CSc.